

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Paști

Joi, 10 iunie: *Înălțarea Domnului*

Evangelhia Duminicii (Ioan 9, 1-38)

În vremea aceea, trecând Iisus, a văzut pe un om orb din naștere. Și ucenicii Lui L-au întrebat, zicând: Învățătorule, cine a păcătuit, acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziuă, lucrările Celui Care M-a trimis pe Mine; căci vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului. Apoi i-a zis: Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului, *care se tâlcuiește: trimis*. Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: Nu este acesta cel ce ședea și cerșea? Unii ziceau: El este. Alții ziceau: Nu este el, ci seamănă cu el. Dar acela zicea: Eu sunt. Deci îi ziceau: Cum ți s-au deschis ochii? Acela a răspuns: Omul Care Se numește Iisus a făcut tină, a uns ochii mei și mi-a zis: Mergi la scaldătoarea Siloamului și te spală. Deci, ducându-mă și spălându-mă, am văzut. Zis-au lui: Unde este Acela? Și el a zis: Nu știu. L-au dus la farisei pe cel ce fusese oarecând orb. Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii. Deci, iarăși îl întrebau și fariseii cum a văzut. Iar el le-a zis: Tină a pus pe ochii mei și m-am spălat și văd. Însă unii dintre farisei ziceau: Acest Om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbăta. Iar alții ziceau: Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni? Și era dezbinare între ei. Au zis, deci, orbului iarăși: Dar tu ce zici despre El, că ți-a deschis ochii? Iar el a zis că Proroc este. Dar iudeii n-au crezut despre el că era orb și a văzut, până ce n-au chemat pe părinții celui ce vedea. Și i-au întrebat, zicând: Acesta este fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Deci cum vede el acum? Au răspuns, însă, părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb; dar cum vede el acum, noi nu știm; sau Cine i-a deschis ochii lui, noi nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă; va vorbi singur despre sine. Acestea le-au spus părinții lui pentru că se temeau de iudei. Căci iudeii pusese acum la cale ca, dacă cineva va mărturisi că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă. De aceea au zis părinții lui: Este în vârstă; întrebați-l pe el. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că Omul acesta este păcătos. A răspuns deci acela: Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu că, fiind orb, acum văd. Deci i-au zis: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii? Le-a răspuns: V-am spus acum și n-ați auzit? De ce voiți să auziți iarăși? Nu cumva voiți și voi să vă faceți ucenici ai Lui? Și l-au ocărât și i-au zis: Tu ești ucenic al Aceluia, iar noi suntem ucenici ai lui Moise. Noi știm că Dumnezeu a vorbit cu Moise, dar pe Acesta nu-L știm de unde este. A răspuns omul și le-a zis: Tocmai în aceasta stă minunea: că voi nu știți de unde este, iar El mi-a deschis ochii. Și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; dar, dacă este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. Dacă n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic. Au răspuns și i-au zis: În păcate te-ai născut tot și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară. A auzit Iisus că l-au dat afară și, găsindu-l, l-a întrebat: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns și a zis: Dar cine este, Doamne, ca să cred în El? Și a zis Iisus: L-ai și văzut! Cel ce vorbește cu tine, Acela este. Iar el a grăit: Cred, Doamne! și s-a închinat Lui.

Plinind rânduiala cea pentru noi și cele de pe pământ împreunându-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedeșertat și strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.
Condac, glasul al 6-lea

Urmând firul tradiției consacrate la parohia noastră, de ziua Înălțării Domnului, după săvârșirea Sfintei Liturghii, vom merge în procesiune lângă Monumentul din parcul bisericii, unde se va oficia slujba de pomenire pentru Eroii Neamului românesc și pentru toți cei răposați.

Observând relaxarea post-pandemică, am adresat invitație la două clase de copii de la Școala „Carol I”, care vor prezenta un scurt program de poezii și cântece patriotice. Apelăm la toți cei care vor face pomeniri, să pregătească sub formă de pachetele jertfa ce va fi oferită în principal acestor copii.

Înălțarea Domnului - doar a Lui ?

Din relatările evanghelice și din Cartea Faptele Apostolilor am reținut faptul că, după Învierea Sa, Mântuitorul Iisus Hristos a continuat să fie prezent, să se manifeste concret între ucenicii Săi, dar și între cei care Îl urmaseră în vremea propovăduirii evanghelice, uneori chiar la grupuri foarte mari (de ex. „la peste cinci sute de frați” - I Cor. 15,6), pe parcursul a patruzeci de zile care au urmat. Li s-a arătat ucenicilor Săi pentru a-i încredința de realitatea Învierii, că nu sunt singuri, dar mai ales pentru a le tâlcui Scripturile, tot ceea ce era scris „în Lege, în Prooroci și în Psalmi” din perspectiva Celui care a biruit moartea. Prin biruința asupra iadului, prin moarte pe cruce și înviere din mormânt „făcutu-s-a începătură” învierii celor adormiți, cum se spune în Liturghia Marelui Vasile.

După patruzeci de zile, pe când ucenicii erau adunați pe Muntele Eleonului, Mântuitorul li se arată iarăși, îi mustră (pentru a câta oară?) pentru îndoiala în a recunoaște realitatea Învierii Sale din morți, apoi, tâlcuindu-le încă o dată Scripturile, i-a binecuvântat și S-a înălțat de pe Pământ la Ceruri. S-a despărțit de ei binecuvântându-i. Această binecuvântare a Domnului care Se înalță la Ceruri o purtăm fiecare dintre noi pentru că nu e o binecuvântare de despărțire, așa cum par a sugera Evangheliile, ci este o binecuvântare de început; surprinde acest aspect chiar Evanghelia de la Luca care spune că, după Înălțarea la Ceruri, adică, despărțirea de Mântuitorul, ucenicii s-au întors cu bucurie mare în Ierusalim. S-au întors cu bucurie mare după o despărțire, lucru care pare nepotrivit, că, în general, despărțirii îi este asociată întristarea. Dar cum să nu te bucuri, când, cel care Se desparte de ucenici, le spune: „Iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului. Amin!”, așa cum e consemnat în Evanghelia de la Matei (Mt. 28,20).

Așadar, pentru noi, Înălțarea la Ceruri a Domnului Hristos, nu înseamnă nicidecum o despărțire sau o însingurare a noastră în raport cu harul și darul lui Dumnezeu, ci, mai degrabă, este o binecuvântare prin care Mântuitorul ne încredințează să purtăm pe mai departe lucrarea Sa mântuitoare. „Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh și învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă!” (Mt. 28, 19-20). Acesta este, de fapt, mesajul Înălțării Domnului, să nu oprim în ființa noastră bucuria pascală, ci să o împărtășim altora, să o purtăm mai departe în lume.

Atunci când trăiești o bucurie deosebită, atunci când ai o împlinire pe care ai așteptat-o de multă vreme, atunci când compania celor cu care dialoghezi te cheamă spre a privi spre lucruri deosebit de frumoase, ai un sentiment de înălțare;

și folosim, în limbajul curent, această exprimare, că ne-am simțit înălțați prin ceea ce am auzit sau am văzut. Nu e o înălțare fizică, ci una sufletească. Trăirea autentică a credinței este o continuă înălțare a sufletului către Dumnezeu și o continuă detașare de cele pământești, de cele materiale. Sufletul tinde spre Dumnezeu, urmărește mereu să se apropie de Dumnezeu. Sufletul omului ne cheamă mereu și mereu la înălțare, la starea de înălțare. Înălțarea presupune și o desprindere de această perspectivă a imediatului și o raportare a tot ceea ce facem la veșnicie pentru că, precum vedeți, Mântuitorul le vorbește ucenicilor, zicând: „Sunt cu voi până la sfârșitul veacului.”, adică până la sfârșitul timpului. Hristos este cu noi, cei credincioși, atunci când avem bucurii și împliniri, dar și la vreme de încercare.

Înălțarea la Ceruri a Domnului Hristos ne cheamă să vedem și o altă lume, să ne îndreptăm privirea spre o altă familie, familia celor din Ceruri, Biserica triumfătoare, care sălășluiește acolo unde este și Hristos, precum Însuși ne spune „unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu” (Ioan 12,26). Alături de Hristos este acel „acasă” al nostru căci, aici, pe pământ, nu avem „cetate stătătoare” (Evrei 13,14).

Ziua de azi ne cheamă, privind în sus, să vedem chiar și sufletele celor care s-au jertfit pentru a apăra această țară, acest pământ, pentru a apăra demnitatea acestui neam, pentru a apăra identitatea noastră. Ziua de astăzi este și zi de cinstită a eroilor neamului românesc. Iată, pentru noi, pentru români, Înălțarea are și această conotație de recunoștință îndreptată către toți cei care s-au sacrificat, s-au jertfit pentru a apăra și țara, și neamul, și credința, și demnitatea noastră. Pretutindeni, pe cuprinsul acestui oământ românesc, se află morminte. Încă de copil, atunci când mergeam cu mama în cimitir, îmi atrăgea atenția și-mi spunea: „Ai grijă, să nu calci pe morminte!” Cu timpul însă, am înțeles că tot pământul românesc este un mormânt; un mormânt în care se sălășluiesc moșii și strămoșii noștri care au apărat credința, țara și neamul și care sălășluiesc pretutindeni. Despre cei mai mulți nu le știm măcar unde le este mormântul. Cimitirele noastre au puține morminte ale eroilor, morți de multe ori departe de țară. S-au construit, însă, la loc de cinste, monumente care să ne aducă aminte de datoria pe care o avem de a purta pe mai departe legământul acesta de demnitate, de unitate, de credință și de bucurie pe care să le transmitem generațiilor următoare, căci, din tot ceea ce avem și suntem, puține lucruri rămân. Faptele de jertfelnicie care vizează binele aproapelui, acelea pot constitui pietre de temelie pentru edificiul mântuirii noastre. Despre asta ne încredințează eroii și martirii neamului românesc.

Pr. Mihai Mărgineanu

Învățăturile Sfântului Paisie Aghioritul despre muncă, stres și găsirea liniștii interioare

«Părintele Paisie a vorbit adeseori despre grija plină de neliniște a omului contemporan. Faptul că omul contemporan a învățat să trăiască în zgomot reflectă întocmai acest lucru. Spune: „Astăzi toți s-au învățat să trăiască în zgomot. Vezi, mulți copii vor muzică rock în timp ce citesc. Adică pe ei îi odihnește mai mult să citească cu muzică, decât în liniște. Se odihnesc în neliniște, fiindcă există neliniște înlăuntrul lor. Peste tot este zgomot”. Învățându-se cu zgomotul, omul contemporan duce mereu, pretutindeni o asemenea viață zgomotoasă. „Duhul lumesc cel neliniștit al epocii noastre a distrus, din nefericire, cu așa-zisa lui civilizație, chiar și locurile sfinte cele liniștite, care odihnesc și sfințesc sufletele. Omul neliniștit nu se liniștește niciodată”.

În alt loc scrie: „Cel neliniștit chiar și în pustie va duce starea lui de neliniște. Mai întâi de toate sufletul va trebui să dobândească liniștea lăuntrică în neliniștea exterioară pentru a se putea liniști în liniștea pustiei”. Oamenii contemporani care trăiesc cu acest duh de neliniște îl transmit mai departe prin tot ceea ce fac. Spunea Gheron: „Atunci când lucrează cineva cu liniște își păstrează pacea și își sfințește întreaga zi. Atunci când lucrăm ceva prea repede dobândim nervozitate, iar lucrarea care se face cu nervozitate nu este sfințită. Scopul nostru nu trebuie să fie a face multe și să fim într-o continuă neliniște. Căci aceasta este o stare diavolească. Lucrul de mână care se face în liniște și cu rugăciune se sfințește și sfințește și pe cei care îl folosesc. În timp ce lucrul făcut cu grabă și nervozitate transmite această stare diavolească și celorlalți. Treaba grăbită, făcută cu neliniște, este caracteristica oamenilor celor mai lumești. Rezultatul muncii omului este pe potrivă stării în care se află atunci când o face. Dacă este nervos, se mânie și înjură”.

Omul stăpânit de o grijă plină de neliniște nu poate simți dragostea lui Dumnezeu. Spune Părintele Paisie: „Când un copil se joacă și este absorbit de jucării, nu-și mai dă seama dacă tatăl său este alături și-l mângâie. Dar dacă-și va întrerupe puțin joaca, atunci își dă seama. Tot astfel și atunci când avem vreo grijă, nu putem simți dragostea lui Dumnezeu. Dumnezeu dă, dar noi nu simțim. Ia aminte să nu risipești puterile tale prețioase în griji de prisos și în lucruri deșarte, care într-o bună zi se vor face toate praf. Așa te obosești și trupește, și mintea ți-o împrăștii fără

rost, iar după aceea Îi dai lui Dumnezeu oboseala și căscăturile în vremea rugăciunii, la fel cu jertfa pe care a făcut -o Cain”.

După ce atrage de multe ori atenția în cadrul convorbirilor asupra lipsei de liniște, a liniștii lăuntrice ce îl caracterizează pe omul contemporan, îi sfătuiește să nu-și cheltuiască viața fără rost. Spune: „Nu vă risipiți timpul fără folos, fără să-l valorificați în cele duhovnicești, pentru că veți ajunge să vă sălbătiți mult și nu veți mai putea lucra cele duhovnicești. Veți dori să vă îndeletniciți numai cu treburi sau să discutați sau veți urmări să aflați subiecte de vorbă ca să vă aflați în treabă. Prin neglijarea rugăciunii și a îndatoririlor duhovnicești, vrăjmașul ne ocupă înălțimile noastre duhovnicești și ne războiește atât trupește, cât și prin gânduri. (...) și la mireni insist mult asupra simplității, pentru că multe din cele ce se fac nu sunt de trebuință și îi mănâncă stresul. Le vorbesc de cumpătare și nevoiță. Strig mereu: «Simplificați-vă viața și stresul va fugi». Cele mai multe divorțuri de aici pornesc. Oamenii au de făcut multe treburi, multe lucruri și astfel se amețesc. Lucrează amândoi, tata și mama, și își lasă copiii de izbeliște. Osteneală, nervi – din probleme mici, scandaluri mari – apoi divorț fără justificare. Acolo ajung. Dar dacă și-ar simplifica puțin viața, ar fi și odihniți, și veseli. Acest stres este o catastrofă.”

Chiar și munca de fiecare zi trebuie făcută în așa fel încât să ne păstrăm inima liberă pentru cele duhovnicești și să I-o dăruim lui Hristos. Spune: „Să nu vă dați toată ființa, toată puterea dimpreună cu mintea voastră celor materiale. În felul acesta omul devine închinător la idoli. Pe cât puteți, nu vă dăruiați inima treburilor; să dați numai mâinile și mintea. Să nu vă dați inima lucrurilor stricăcioase, nefolositoare. Căci după aceea cum va sălta inima pentru Hristos? Când inima este la Hristos, atunci și treburile se sfințesc, există și o continuă odihnă sufletească lăuntrică. Un astfel de om simte adevărata bucurie. Să vă puneți inima în valoare! Să n-o risipiți!”».

(Ierótheos Vlachos, Mitropolitul Nafaktosului, Vechea și Noua Romă. De la Tradiția ortodoxă la tradițiile Apusului, traducere din limba neogreacă de Protosinghel Teofan Munteanu, Editura Doxologia, Iași, 2016)

Text cules de Pr. Florin Aurel Călugăru

Cugetări patristice

- „**În fiecare acțiune a ta, chiar și în cea mai mică mișcare a ta, Dumnezeu să fie centrul. Îndreaptă către Dumnezeu întreaga ta ființă.**” (Sfântul Paisie Aghioritul)
- „**Orice acțiune înaintea căreia sau după care nu poți spune o rugăciune e mai bine să nu o faci.**” (Sfântul Siluan Athonitul)
- - „**Inima iubitoare de agoniseală se aseamănă cu focul care se întinde din ce în ce mai departe pe materia ce arde și distrugând una, cuprinde alta.**” (Sfântul Vasile cel Mare)
- - „**Să vă purtați frumos cu animalele, fiindcă ele nu au alt rai.**” (Sfântul Paisie Aghioritul)
- - „**Apa este începutul lumii, iar Iordanul, începutul Evangheliilor.**” (Sfântul Chiril al Ierusalimului)
- - „**Cum ne purtăm noi cu aproapele, așa se va purta Dumnezeu cu noi.**” (Sfântul Ioan Gură de Aur)
- „**Cel ce gândește la Dumnezeu cinstește pe orice om, află ajutor de la orice om prin voința ascunsă a lui Dumnezeu. Și cel ce apără pe cel asuprit are pe Dumnezeu de partea sa. Iar cel ce întinde brațul său spre ajutorul aproapelui primește brațul lui Dumnezeu în ajutorul său.**” (Sf. Isaac Sirul)
- „**După cum ne purtăm noi cu aproapele, așa se va purta Dumnezeu cu noi.**” (Sfântul Ioan Gură de Aur)
- „**Nu este cu puțință ca omul să se mântuiască dacă nu face nimic pentru mântuirea aproapelui.**” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Credința și fapta

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coșlujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.
*Grafică: Elena Gheorghită, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Mortecci etc.
*Alte activități: Bogdan Andrei Finaru, Claudiu Șuțu, Iustinian Maradin, Maria Sobaru, Daniel Șuțu, Viorel Blidaru, Iulian Boghean, Paul Sarbu etc.
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Puteți direcționa 3,5 % din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA

Procedura nu implică nici un cost, redirectionarea acestor sume realizandu-se din impozitul care a fost deja reținut în 2019 de către stat. Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

Numele Asociației: PAROHIA TOMA COZMA

CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095

Contul Organizației în format IBAN: RO38

RZBR 0000 0600 0027 6450

Vă mulțumim!

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA

Program liturgic

◆ Duminică, 6 iunie 2021

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

Duminica a VI-a după Paști

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Miercuri, 9 iunie 2021

18:00 Slujba Vecerniei

◆ Joi, 10 iunie 2021, Înălțarea Domnului

8.00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

12.00 Procesiune la Monumentul Eroilor și a Victimelor războaielor din parcul bisericii, unde se va oficia pomenire, urmată de un program de poezii și cântece patriotice susținut de elevi de la Școala „Carol I” .

◆ Vineri, 11 iunie 2021

18:00 Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe; citirea pomelnicele care se poartă la biserica noastră

* Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

◆ Sâmbătă, 12 iunie 2021

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor) urmată de Pomenirea morților. Pentru cei plecați dintre noi, importantă este pomenirea lor la Sfânta Liturghie, ziua de sâmbătă fiind consacrată pomenirii celor morți.

18:00 Slujba Vecerniei

* Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc